

NATO's anbefalinger. Det vil vi kæmpe for, når forhandlingerne om forsvarsforliget indledes om nogle dage.

Efter de pinagtige fodnoteår i 1980'erne, hvor det ved hjælp af luskede finurligheder her i dette hus og i denne sal lykkedes Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og De Radikale at sætte grumsede fingre på Danmarks omdømme, står Danmarks navn nu igen uplettet i en sådan grad, at NATO i disse timer er ved at vælge Danmarks statsminister til alliancens højeste post: Det har glædet os, at Dannebrog overalt i den frie verden er blevet selve symbolet på frihed og det i en sådan grad, at de mørkets kræfter, der hader folkestyre og frihed, afbrænder vores flag. Det kan jo for en dansker være trist at se på, men glædeligt er det at konstatere, at selv når Dannebrog står i flammer, så er og bliver det det flotteste og smukkeste flag i verden.

I Afghanistan yder Danmark med smertelige tab en fortræffelig indsats i den nødvendige kamp mod Taleban og Al-Qaeda, om end vi ofte i den forbindelse har kritiseret enkeltes NATO-landes manglende vilje til at yde tilsvarende.

NATO's opgaver har i de seneste år skiftet karakter fra at have en veldefineret fjende til at møde en fjende af et langt mere diffust tilsnit. Det bliver den store opgave for de 26 medlemslande at forholde sig effektivt til denne helt anderledes trussel. Jeg er sikker på, at også denne opgave vil blive løst, sådan at vi også i de kommende 60 år vil kunne sikre Danmarks frihed gennem NATO. Tak.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det SF's ordfører, hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo et 60-års-jubilæum, vi diskuterer her i dag. Ikke desto mindre vil jeg primært tale om fremtiden. Det tror jeg er det, en relevant NATO-debat bør handle om.

I den sammenhæng slog det mig, at den kendte tyske kommentator Theo Sommer for nylig skrev i The German Times, at NATO er en hammer, der leder efter nogle søm at slå på. Det var en analyse, hvor pointen var, at NATO i høj grad er i en identitetskrise i øjeblikket, og på trods af de mange skåltaler her i dag synes jeg også, vi er nødt til at sige til os selv, at NATO jo har ganske, ganske store interne diskussioner

om fremtiden for NATO. Det er også derfor, debatten i dag er ganske vigtig.

Der er vanskeligheder omkring, hvad man skal fremover, der er uenighed om, hvordan man skal fordele byrderne i eksempelvis Afghanistan. Det er også derfor, at hele debatten om NATO's strategiske koncept er kommet op igen, og det er den almindelige mening, at der vil blive sat en proces i gang på topmødet i den her uge, som skal føre frem til, at NATO får et nyt strategisk koncept, måske næste år, måske om 2 år.

I den sammenhæng er det jo en meget central debat, hvorvidt NATO i højere grad skal gå back to basic, skal vende tilbage til en rolle som forsvarer af vores territorier, eller NATO i højere grad skal finde sig en global rolle. Ud fra det, vi har hørt i dag fra regeringen og i det hele taget, er der jo ingen tvivl om, at Danmark primært er på den sidste position. Vi har støttet meget kraftigt, at NATO skal omstille sig til i højere grad at påtage sig globale roller fremover.

Det er en politik, som SF forsigtigt, vil jeg kalde det, støtter, for jeg synes også, at vi må sige til os selv, at der jo er grænser for, hvor meget NATO kan tage rundt i verden og føre krig; der er grænser for, hvad NATO har kapacitet til, og der er også grænser for, hvad der måtte være i vores sikkerhedspolitiske interesse.

I den sammenhæng må jeg sige, at jeg lidt savnede i ministrenes besvarelser, at man lagde mere vægt på FN-sporet. Det er helt, helt afgørende, at en styrkelse af NATO ikke sker på bekostning af FN, for det er stadig væk en FN-fundering, der for os at se er helt, helt central, hvis man skal involvere sig i konflikter rundt omkring i verden. Det er vi nødt til at sige ganske klart og også sige ganske klart, at neokonservative tanker om, at NATO skal være en global organisation, hvor eksempelvis Australien og Japan skal være medlem, er noget, vi fra dansk side tager afstand fra.

Der er et punkt, jeg godt vil tage op, som ikke har været berørt, heller ikke i talerne i dag, og det er hele NATO's atomvåbenpolitik, som i høj grad har været underbelyst. Atomvåben indgår stadig væk i NATO's militære doktrin, men jeg vil godt have, at regeringen i hvert fald begynder at gøre sig nogle tanker om, om det ikke ville være rimeligt, at den doktrin tages op til fornyet overvejelse.

For det første er det vel klart nok, at når NATO omstiller sig til at skulle påtage sig globale roller i eksempelvis oprørsbekæmpelse, så er